

ADEVĂRATA NATURĂ A LUI DUMNEZEU

*Importanța și beneficiile înțelegerii caracterului lui
Dumnezeu*

ANDREW WOMMACK

Editura Gold Books
Baia Mare
2021

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WOMMACK, ANDREW

Adevărata natură a lui Dumnezeu : importanța și beneficiile înțelegerii
caracterului lui Dumnezeu / Andrew Wommack. - Baia Mare : Gold Books, 2021

ISBN 978-606-94871-9-8

2

Titlul în engleză: *The True Nature of God*

ISBN: 978-1-906241-47-6

© 2008 by Andrew Wommack Ministries – Europe

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books.

Cu excepția cazurilor în care este indicat altfel, toate citatele Scripturii sunt luate din versiunea Noua Traducere în limba Română a Bibliei.

Adevărata natură a lui Dumnezeu - Andrew Wommack

Copyright © 2021 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16, e-mail: contact@goldbooks.ro

Traducerea și corectarea: Daniel și Diana Boziean

ISBN print: ISBN 978-606-94871-9-8

Cuprinsul

Introducere.....	7
Capitolul 1 Este Dumnezeu Schizofrenic?	13
Capitolul 2 Harul lui Dumnezeu în Vechiul Testament	29
Capitolul 3 Scopul lui Dumnezeu Pentru Lege	51
Capitolul 4 Viața Veșnică – Darul lui Dumnezeu	75
Capitolul 5 Harul lui Dumnezeu Pentru cel Credincios.....	101
Capitolul 6 Cunoașterea Lui.....	125
Capitolul 7 Bunătatea lui Dumnezeu în Slujire.....	133
Capitolul 8 Noul Vin al lui Dumnezeu	145
Capitolul 9 Puterea și Bucuria în a fi Conștient de Dumnezeu	157
Încheiere.....	169

Introducere

Știați că dacă o persoană L-ar cunoaște cu adevărat pe Dumnezeu și L-ar înțelege pe Dumnezeu ca Tatăl minunat care este, nu ar mai avea nici o dificultate în a-L crede sau a crede Cuvântul Lui?

A fost pus mult accent în corpul lui Cristos în ultimii ani pe învățătura despre credință și despre a confesa Cuvântul Lui, pentru a aduce credința. Eu cred în a vorbi ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu spune, și credincioșii trebuie să aibă credință în Dumnezeu, dar în același timp cred că marea majoritate a celor dintre noi au trecut cu vederea un aspect cheie, foarte important.

Să ai credință în cineva înseamnă să dezvolți relația ta cu el până la punctul în care îl cunoști atât de bine că te încrezi complet în el.

Un prieten de-al meu care e pastor mi-a spus odată că în timp ce o căra în spate pe fetița lui, ea nu trebuia niciodată să zică: “Proclam cu gura mea și cred în inima mea că tatăl meu nu mă va scăpa. Și proclam cu gura și cred în inima mea că tata o să îmi dea de mâncare.” Pentru acea fiică, nu e nici o luptă să creadă că tatăl ei o să fie bun cu ea. Ea doar se odihnește și se relaxează în relația ei de dragoste cu el. Ea știe că el va avea grijă de ea, pentru că ea îl cunoaște pe el și îi cunoaște caracterul.

În același fel, creștinii vor constata că e ușor să aibă credință că Dumnezeu se va îngriji de nevoile lor, atunci când pur și simplu ajung să-L cunoască mai mult. Și din moment ce tot ceea ce primim de la Dumnezeu vine prin credința în El (inclusiv mântuirea noastră), să îl cunoaștem pe El în mod intim devine foarte important! Într-adevăr, tot ceea ce primim de la Dumnezeu vine din a-L cunoaște pe El.

Unul din motivele pentru care viața creștină a fost atât de grea pentru mulți oameni – și aici includ și persoane care au auzit învățături despre credință și proclamare - este pentru că nu au cultivat o relație personală cu Dumnezeu. Ei nu Îl cunosc profund. Când știi cu adevărat că o persoană e demnă de încredere, nu este greu să o crezi. Eu personal sunt convins că credința este un rezultat direct derivat din a-L cunoaște mai bine pe Dumnezeu.

Nu este greu pentru o persoană care Îl cunoaște cu adevărat pe Dumnezeu să Îl creadă pe El și Cuvântul Său.

Și atunci când tu crezi Cuvântul lui Dumnezeu, nu este dificil să primești de la Dumnezeu. Dar dacă o persoană nu îl cunoaște pe Dumnezeu foarte bine, Satan poate să îl discrediteze pe Dumnezeu și să-i aducă tot felul de învățături false despre El pentru că acea persoană nu știe mai mult de atât.

Înainte să înaintez în subiect trebuie să admit că am tendința de a predica prin tehnici șocante. Unul din cele mai grele lucruri e să determini lumea să fie atentă, să audă cu adevărat ce ai de spus.

Și pentru a atrage atenția lor spun lucruri care mă pun într-o lumină delicată, încât ei sunt interesați să afle cum o să ies de

acolo. Încep să ascult intenționat și în cele din urmă înțeleg ceea ce vreau să le transmit.

Cuvântul lui Dumnezeu e simplu. Un pastor pe care-l cunosc spune că e atât de simplu că trebuie să ai pe cineva care să te ajute să-l înțelegi greșit. Nu este nimic greu de înțeles în Cuvântul lui Dumnezeu. Problema cea mai mare e că oamenii nu-L aud cu adevărat. Oamenii se gândesc la ce au mâncat la micul dejun, la ceea ce vor mânca la prânz sau la diverse alte lucruri. Deci, înainte să explic ceea ce cred că este natura lui Dumnezeu, vă împărtășesc mai întâi că unele din lucrurile care vi le voi spune pot părea oarecum dramatice.

De exemplu, odată învățam că Dumnezeu nu este Cel Care pune probleme asupra credincioșilor. La acea întâlnire era de față un om cu fata lui de 12 ani care era paraplegică - era în scutece, paralizată și blocată într-un scaun cu rotile.

Ea era într-o condiție atât de proastă încât nici nu-și dădea seama de ce se întâmplă în jurul ei. Pentru că am spus că Dumnezeu nu este cel care a pus nenorocirea aceea pe fata lui, omul acesta s-a supărat. Dar oamenii care l-au adus la întâlnire i-au spus: “Îi datorezi reverendului Wommack măcar amabilitatea să vorbești cu el după ce se termină întâlnirea și să-l lași să explice ce a vrut să spună.” Mai târziu, domnul acela a venit la mine și mi-a spus:” Dumnezeu i-a dat asta fiicei mele. S-a născut așa. Aceasta este voia lui Dumnezeu și El primește glorie din asta.” I-am răspuns, ”Nu, Dumnezeu nu a făcut asta. Nu este voia lui Dumnezeu ca fata ta să fie într-un căruț cu rotile și să nu poată trăi normal. Nu așa a făcut Dumnezeu oamenii.” Am început să îi arăt versete și el a început să-mi arate versete. Eu credeam că el interpretează greșit scripturile și el credea

că eu le interpretez greșit. Devenea un impas teologic și nu se ajungea nicăieri. Ceea ce a dezarmat situația a fost când m-am uitat la el și i-am zis, ”Care e problema? Nu-ți iubești fiica? Ce fel de tată ești? Nu îți pasă dacă fata ta se ridică sau nu din scaunul cu roțile? Nu îți pasă dacă va fi vreodată normală și dacă va putea să alerge și să se joace?”

Dacă era supărat pe mine înainte, de data asta chiar a devenit nervos după ce i-am spus asta. Cred că era în punctul de a-mi trage un pumn. Mi-a azvârlit înapoi: ”Eu o iubesc pe fiica mea! Aș face orice pentru ea. Nu am mulți bani, dar aș vinde orice, aș împrumuta, aș face orice ar trebui să fac ca să găsesc bani dacă ar fi fost în puterile mele să produc vindecarea pentru fiica mea. În acel moment am zis:” Și tu crezi că Dumnezeu o iubește mai puțin? Crezi că Dumnezeu, cu toată puterea Lui, nu o să facă nimic și o să rețină vindecarea de la ea pentru că vrea să o chinuiască ca să învețe pe cineva o lecție.

Vedeți, omul acela putea să contrazică doctrina mea, dar când i l-am prezentat pe Dumnezeu ca pe un tată atunci acesta a văzut dorința Lui de a o vindeca pe fiica sa. Când am aplicat conceptul despre Dumnezeu ca un tată iubitor, plin de grijă, omul nu mai avea ce să mai argumenteze. El a văzut că Dumnezeu este Tatăl nostru Cerească care nu vrea ca fiica Lui să fie paralizată. Asta a șters toată supărarea lui.

Înțelegerea că Dumnezeu este un Dumnezeu bun și că ne iubește, îndepărtează eficacitatea armelor lui Satan împotriva credinței noastre.

Tu poate că ai crezut și te-ai rugat pentru vindecare și știi ceea ce Cuvântul zice,... prin rănilor Lui ați fost vindecați (1 Petru 2:24). Și probabil că știi totul despre învățăturile credinței,

cum să proclami Cuvântul și toate principiile asemănătoare. Cu toate astea ai îndoiala asta sâcâitoare pe care nu poți să o învingi. Este o frică înăuntrul tău care te face să te întrebi:” Da’ cu adevărat Dumnezeu o să mă vindece?”

Știi că frica ar putea fi aruncată afară complet din mintea ta dacă ai înțelege dragostea perfectă pe care o are Dumnezeu pentru tine? 1 Ioan 4:18 spune: Dragostea desăvârșită alungă frica. Dacă o persoană devine temătoare, întrebându-se dacă voia lui Dumnezeu pentru viața ei se va realiza, atunci ea nu îl înțelege cu adevărat pe Dumnezeu și dragostea Lui imensă. Dacă Dumnezeu te iubește îndeajuns de mult ca să îl trimită pe Fiul Lui să moară pentru tine atunci nu te iubește destul de mult ca să aducă la îndeplinire voia Lui pentru viața ta când tu ești ascultător?

Tu poți ști unele lucruri despre Dumnezeu, dar dacă ai cunoaște dragostea Lui pentru tine, nu te-ai mai îndoii de El atât de ușor și nu ai mai pune la îndoială bunăvoința Lui de a te ajuta. Îți dai seama de asta?

Relațiile noastre umane sunt imperfecte și nu sunt o asemănare perfectă a relației tale cu Dumnezeu. Dar am relații destul de bune cu unii oameni încât dacă ai veni la mine și mi-ai spune că ei mă critică și că spun lucruri negative despre mine, nu aș crede. Asta pentru că îi cunosc. Avem o relație atât de bine încheată încât, dacă ei ar fi supărați pe mine ar veni și mi-ar spune. Știu că ar face asta, așa că nu ai avea cum să mă minți în legătură cu ei.

Dacă ar veni cineva și mi-ar spune că soția mea Jamie mi-a fost necredincioasă cât timp eu am călătorit ca să slujesc, ar nimeri prost, nu ar face decât să “latre la copacul greșit”. O

cunosc pe soția mea foarte bine. O cunosc pe soția mea. Cineva ar putea gândi: “ Hei frate, nu poți fi niciodată sigur; nu știi niciodată”. Păi, dacă asta e reacția ta, nu face decât să arate lipsa de relație pe care o ai cu perechea ta. Este posibil să ajungi într-o relație cu cineva până în punctul de a ști cum s-ar comporta și ce ar face în orice circumstanță. Relația noastră cu Dumnezeu nu este diferită.

El vrea ca noi să fim siguri că putem avea încredere în El, că va face ce e mai bine pentru noi oricare ar fi situația. Și despre asta este cartea aceasta: să ajungi să Îl cunoști pe Dumnezeu atât de bine încât nimeni să nu poată să te înșele în legătură cu bunătatea lui Dumnezeu pentru tine.

Este Dumnezeu schizofrenic?

Un motiv pentru care Dumnezeu poate fi discreditat atât de ușor este pentru că oamenii nu-L cunosc cu adevărat prin cuvântul Său. Singura cale prin care să ajungi să cunoști sincer ceva despre Dumnezeu este prin Biblie. Toată lumea de pe pământul ăsta are o părere despre cum e Dumnezeu și ce o să facă. Dar singurul lucru pe care El ni l-a dat ca să-L cunoaștem - și singura sursa care este cu adevărat de încredere - este Cuvântul Lui scris.

Majoritatea creștinilor nu citesc Cuvântul lui Dumnezeu în mod regulat. Ei iau doar un pic de aici și un pic de dincolo - poate ceva mai mult de la un predicator de la televizor și apoi un pic duminica dimineața de la biserica lor. Dar asta nu va fi destul ca să facă o adevărată diferență în viața lor, mai precis în înțelegerea lor despre Dumnezeu și despre natura Lui.

Unii oameni nu citesc și nu studiază Cuvântul lui Dumnezeu în mod destul de regulat. Dar chiar și atunci, sunt o mulțime de pasaje în Biblie care par să dea o revelație “schizofrenică” despre Dumnezeu. Sunt sincer cu voi! Bineînțeles, Dumnezeu nu este schizofrenic, dar așa pare să fie pentru unii oameni, la o citire superficială a Scripturilor. Într-un verset Dumnezeu

poruncește să fii omorât cu pietre pentru ca ai adunat bețe în ziua de Sabat (vezi Numeri 15:32-35), și apoi în alt verset El iartă și nu condamnă o femeie prinsă în adulter (vezi Ioan 8:3-1). Exemple ca acestea dau oamenilor o impresie destul de ciudată despre cine este Dumnezeu.

Vechiul Testament Este Incomplet

Cuvântul lui Dumnezeu nu se contrazice pe El însuși. Există o armonie perfectă în tot întregul său. O mare parte din ceea ce este în această carte are scopul de a armoniza Vechiul și Noul Testament pentru a ajunge la o mai bună și completă înțelegere a naturii lui Dumnezeu. În Vechiul Testament vedem o imagine a lui Dumnezeu care este incompletă. Nu este greșită; este doar incompletă. Oamenii care își formează înțelegerea lor despre natura lui Dumnezeu doar din Vechiul Testament, de obicei nu ajung să aibă o imagine completă și exactă. Vechiul Testament este doar o imagine parțială. Nu este o perfectă reprezentare a lui Dumnezeu. Dacă nu înțelegi Noul Testament și dacă nu ești capabil să-l armonizezi cu Vechiul Testament, atunci ai să ajungi să ai o înțelegere greșită despre dragostea lui Dumnezeu și despre întreaga natură a lui Dumnezeu. Într-o noapte am visat ca eram Iosua din Vechiul Testament. Mă duceam în Țara Promisă, și Dumnezeu mi-a ordonat să omor pe toată lumea în toate orașele, exact cum i-a ordonat lui Iosua. Era greu pentru mine să fac asta! Femei, copii sau orice altceva ce putea respira nu trebuiau să rămână în viață. Dar nu reușeam să mă împac cu aceasta. Eram aproape pe punc-

tul de a spune: ” Doamne, nu pot să fac asta.” Și ca și cum nu era de ajuns, am aflat că unul dintre cei mai buni prieteni ai mei locuia în unul dintre aceste orașe și eu trebuia să îl omor pe el, pe soția lui și pe copiii lui. M-am trezit din vis gândindu-mă, “Doamne, eu nu pot să fac asta. Doamne, chiar nu pot să fac asta.” M-am gândit la vis toată dimineața, meditănd și rugându-mă în legătură cu el. Mă gândeam, ” Doamne, cum au putut să se întâmple lucrurile astea?” Am găsit răspunsul uitându-mă la Vechiul Testament prin prisma revelațiilor Noului Testament. Dumnezeu a început să-mi arate că dacă Isus ar fi trăit în forma Lui umană în Vechiul Testament, nu ar fi făcut lucrurile în felul în care le-a făcut Iosua. Nu spun ca Iosua a greșit. El a fost supus lui Dumnezeu iar Dumnezeu a acționat în modul în care a trebuit să acționeze în decursul acelei perioade. Totuși, tot ceea ce Dumnezeu a făcut prin Iosua, nu a fost o adevărată și completă reprezentare a naturii Sale. Și nici nu era ceea ce Dumnezeu S-a revelat pe Sine Însuși a fi credincioșilor din Noul Testament. Și totuși unii oameni au încă impresia că Dumnezeu este un Dumnezeu mânios care va nimici orice persoană care ajunge în calea Sa.

Din dorința de a deveni un mare om sau o mare femeie a lui Dumnezeu, mulți creștini se duc înapoi și vor să întreaacă niște exemple din Vechiul Testament. Ori de câte ori se vorbește despre cineva ca fiind un profet sau se spune că are ungeră profetică, de obicei acea persoană începe să fie dură și crudă. Ei cred că acționează ca Ilie, un profet bătrân cu degetele osoase care ți-ar vârî degetul drept în față și ți-ar arăta el. Oamenii se gândesc la Ilie ca cineva care te mustră, te critică foarte aspru, te înfometează sau îți dă foc ca să te învețe ceva. Sunt de aseme-

nea și câteva exemple de profeți care nu au fost duri și cruzi, dar când oamenii se gândesc la tipicul profet, de obicei au o impresie de cineva ca Ilie. Tinerii creștini care cred că sunt profeți se consideră toiagul paratrăznet lui Dumnezeu pe pământ – ei or să atragă toată judecata și mânia lui Dumnezeu și or să lovească poporul dacă calcă greșit.

Dar aceasta nu e o înțelegere completă a lucrării unui profet - și desigur nu este natura lui Dumnezeu.

În Vechiul Testament vedem unele lucruri făcute în acea manieră, dar asta nu e întreaga natură a lui Dumnezeu. Este de vitală importanță să știm cu Cine avem de-a face de fapt. Dacă nu cunoști natura lui Dumnezeu sau dacă nu-L înțelegi cu adevărat, atunci nu ai să trăiești niciodată în binecuvântarea și puterea Lui. Nu-mi pasă ce Scripturi ai învățat sau ale cui învățături le primești. Așa cum am mai spus și o să spun de multe ori în cartea aceasta, trebuie să ajungi să-L cunoști cu adevărat pe Dumnezeu și să ai o relație intimă cu El.

Ideile religioase care decurg dintr-o neînțelegere a Scripturii opresc oamenii să intre într-o relație mai apropiată cu Dumnezeu. Multora dintre noi le este cu adevărat frică să vină înaintea lui Dumnezeu din cauză că am fost învățați sau avem impresia că o să ne „lovească” cu ceva. Deci, mulți credincioși simt că trebuie să se închine, să scurme și să se ascundă de fiecare dată când vin înaintea lui Dumnezeu. Aceasta nu este relația pe care și-o dorește Dumnezeu sau pe care Cuvântul lui o învață.

Judecata Vechiului Testament

În 1 Regi 21:1-24, Ahab și Izabela sunt probabil doi dintre cei mai răi oameni din istorie, și desigur, cei mai corupți rege și regină din istoria lui Israel. Ei au conspirat împreună pentru a ucide un om nevinovat pe nume Nabot în scopul de a obține via lui. Ei au pus să-l lapideze pe Nabot iar corpul lui l-au aruncat într-un câmp, unde au venit câinii și i-au lins sângele. În timp ce Ahab se plimba prin noua lui vie, l-a văzut pe profetul Ilie și i-a spus:

M-ai găsit, dușmanule? Ilie i-a răspuns, Te-am găsit, pentru că te-ai vândut ca să faci ce este rău înaintea Domnului.

Apoi Ilie a început să-l mustre pe Ahab și-a zis: Așa vorbește Domnul: Chiar în locul în care câinii au lins sângele lui Nabot, vor linge câinii și sângele tău! Câinii o vor mânca pe Izabela lângă zidul Izreelului!

A fost nevoie de ceva timp ca acele profeții să se împlinească. Ahab a fost ucis într-o bătălie, și când a fost adus acasă, oamenii s-au dus să-i spele carul. În timp ce îl spălau, câinii au venit și au lins sângele lui Ahab. (Vezi 1 Regi 22:38). În ceea ce o privește pe Izabela, în timpul când un om, Iehu, a devenit rege, ea a fost aruncată dintr-un turn și a aterizat pe pamânt lângă zid. Iehu a trecut cu carul său peste ea, înainte și înapoi, mutilându-i corpul. Apoi a intrat în palat, s-a așezat jos și a început să mănânce. Chiar în mijlocul mesei sale, el a zis ceva de genul: “Ei bine, ea este fiică de rege, și chiar dacă a fost

o femeie rea, merită să fie îngropată.” Deci Iehu a trimis niște oameni să o îngroape, dar tot ceea ce mai rămăsese din ea erau capul ei, mâinile și picioarele. Restul corpului a fost mâncat de câini! (Vezi 2Regi 9:30-37). Profețiile incredibile ale lui Ilie s-au întâmplat exact așa cum a zis el – deci nu ai vrea să ai de a face cu Ilie, nu-i așa?

Mergem mai departe în 2 Regi, capitolul 1, la povestea lui Ahazia, fiul lui Ahab. Ahab și Izabela au păcătuit în așa hal înaintea lui Dumnezeu, că Ilie, care era profetul lui Dumnezeu a declarat modul groaznic în care viețile lor se vor termina. Ahazia a văzut acele profeții împlinindu-se, dar, ca și părinților săi, nu-i plăcea deloc de Ilie. Ahazia a călcat chiar pe urmele părinților săi. El nu a căutat pe unicul Dumnezeu adevărat; el a căutat zei păgâni. Când s-a îmbolnăvit, în loc să îl caute pe Dumnezeu și să-l întrebe pe El despre vindecarea lui, Ahazia trimite soli la *Baal-Zebub, dumnezeul Ekronului*.

Potrivit cu 2 Regi 1:3-8, când mesagerii lui Ahazia erau în drumul lor să întrebe zeul păgân, Ilie i-a întâmpinat și le-a zis:

*Oare nu este Dumnezeu în Israel, de mergeți să-l întrebați pe **Baal-Zebub**, zeul Ekronului? De aceea așa vorbește DOMNUL: ‘Nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri cu siguranță!’»* Apoi Ilie a plecat.

Când mesagerii s-au întors la rege, el i-a întrebat:

– De ce v-ați întors?

– Ne-am întâlnit cu un om, i-au răspuns ei, care ne-a zis astfel: „Întoarceți-vă la regele care v-a trimis și spuneți-i: «Așa vorbește Domnul: ‘Oare nu este Dumnezeu în Israel, de ai trimis să-l întrebe pe

Baal-Zebub, zeul Ekronului? De aceea nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri cu siguranță!»»

– Cum arăta bărbatul care v-a întâlnit și care v-a spus aceste cuvinte? i-a întrebat el.

– Era un om îmbrăcat cu o manta de păr și încins la mijloc cu o curea de piele, i-au răspuns ei.

– Este Ilie tișbitul, a zis el.

Regele și-a dat seama că era Ilie și a fost cuprins de frică, așa că și-a trimis oștirile să-l captureze. Versetele 9 și 10 spun:

Atunci a trimis la el o căpetenie peste cincizeci de oameni, împreună cu cei cincizeci de oameni ai acestuia. Căpetenia a venit la Ilie, care stătea pe vârful unui deal și i-a zis:

– Omule al lui Dumnezeu, regele îți poruncește să vii!
Dar Ilie i-a răspuns căpeteniei:

– Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi.

Atunci s-a coborât foc din cer și l-a mistuit pe el și pe cei cincizeci de oameni care erau împreună cu el.

Destul de puternic, nu-i așa? Pur și simplu nu te joci cu Ilie. Ahazia a trimis o armată de cincizeci de oameni și pe căpitanul lor cu ei ca să-l captureze pe Ilie, dar acesta cheamă foc din cer și distruge oamenii regelui. Continuă în versetele 11 și 12:

Apoi regele a trimis o altă căpetenie peste cincizeci de oameni, împreună cu cei cincizeci de oameni ai acestuia. Căpetenia i-a zis:

– Omule al lui Dumnezeu, regele îți poruncește să cobori repede!

Dar Ilie i-a răspuns:

– Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi.

Atunci s-a coborât focul lui Dumnezeu din cer și l-a mistuit pe el și pe cei cincizeci de oameni care erau împreună cu el.

Sunt 102 oameni! Cineva ar putea crede, “Ei bine, Satan trebuie să fi făcut asta.” Dar în versetul 12 spune că era focul lui Dumnezeu care a coborât din cer. Ilie avea acces la puterea lui Dumnezeu în așa măsură că putea distruge oameni. El putea omorî oameni cu puterea și ungera lui Dumnezeu. Aceasta este asemănător cu Apocalipsa 11:5, unde zice despre cei doi martori că vor avea în gura lor puterea focului omorând pe oricine este împotriva lui Dumnezeu.

În apărarea lui Ilie, Dumnezeu a trimis foc din cer și a omorât 102 oameni. În cele din urmă, al treilea căpitan cu cei cincizeci de oameni ai lui au venit, dar acesta era un om temător de Dumnezeu. O parafrază a ceea ce a spus el este: “Ai milă de mine. Fac doar ceea ce mi-a spus regele să fac.” Așa că Dumnezeu i-a spus lui Ilie să meargă cu el la Ahazia. Dumnezeu l-a protejat pe Ilie și nu s-a mai atins nimeni de

el, dintre oamenii regelui. Nu a mai fost nevoie să cheme foc din cer pentru a ucide pe nimeni. Și totuși, știați că aceasta nu este singura modalitate în care Ilie ar fi putut rezolva problema? Dar acesta este un exemplu al Vechiului Testament despre puterea, ungera și mânia lui Dumnezeu în apărarea unuia din profeții Săi.

Harul Noului Testament

Acum să comparăm această poveste a lui Ilie cu Luca 9:51-53

*Când s-a apropiat vremea în care avea să fie luat la cer,
Și-a îndreptat hotărât fața să meargă la Ierusalim.*

A trimis înaintea Lui niște mesageri, care s-au dus și au intrat într-un sat al samaritenilor, ca să facă pregătirile pentru El. Dar aceștia nu L-au primit, pentru că fața Sa se îndrepta spre Ierusalim.

Era poruncit de Dumnezeu ca Ierusalimul să fie centrul de închinare pentru evrei. (Vezi 2 Cronici 6:6) Acolo El a așezat Templul Său și acolo era și chivotul legământului. Dumnezeu a poruncit poporului Său să I se închine doar la Ierusalim. A fost o vreme când copiii lui Israel s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și El a permis ca zece triburi din partea de nord să fie luate în captivitate de către asirieni. Cele două triburi din sud, Beniamin și Iuda au rămas netulburate pentru că au menținut închinarea în Ierusalim. După ce triburile de nord au fost luate în captivitate, regele Asiriei a trimis coloniști din Asiria pentru a locui țara celor

zece triburi nordice astfel ca terenurile sa nu ajungă pustii. Acești coloniști s-au amestecat cu rămășița celor zece triburi care rămăsese în urmă. Această rămășiță a triburilor nordice au părăsit identitatea lor de evrei și s-au amestecat cu păgânii asirieni, neascultând o poruncă directă de la Dumnezeu de a nu se căsători cu oameni care nu i se închină Lui. Din cauză că asirienii nu cunoșteau căile lui Dumnezeu, fiarele câmpului au început să se înmulțească. Biblia spune în 2 Regi, capitolul 17, că Dumnezeu a trimis lei printre ei. Oamenii erau omorâți și devorați. Țara Promisă, care era o binecuvântare de abundență pentru evrei, acum începea să producă animale care îi devorau pe asirieni. I s-a spus regelui Asiriei care este situația. El a eliberat câțiva preoți evrei să se întoarcă în Țara Promisă și să-i învețe pe asirieni căile Dumnezeului lui Israel. Dacă ei deveneau plăcuți înaintea lui Dumnezeu, atunci nu mai erau devo-rați de fiarele sălbatice.

Coloniștii asirieni au început să învețe practicile exterioare ca să fie plăcuți lui Dumnezeu, dar nu și-au schimbat inimile. Ei încă erau închinători păgâni și au inclus practicile lor păgâne în ritualurile israeliene. Ei au făcut ceea ce era necesar să-l potolească pe Dumnezeu și să scape de animalele sălbatice, dar nu era închinare adevărată la Dumnezeu. Ca urmare, triburile nordice au devenit o rasă mixtă de oameni, numiți samariteni, care a condus la probleme rasiale în Israel. Evreii pioși, devotați care trăiau în Israel îi urau pe samaritenii care au corupt închinarea. Acest lucru este verificat în Ioan, capitolul 4, unde Isus vorbește cu femeia samariteană la fântâna lui Iacov.

Exista o ură imensă din cauza prejudecăților religioase și rasiale dintre evrei și samariteni. Evreii nu vroiau să aibă nimic de-a face cu samaritenii.

Deja, în Luca, capitoul 9, Isus produsese un impact în Samaria, aducându-le împărăția. Văzuse întregul oraș al Samariei reacționând la El. Ei l-au acceptat ca Mesia. Dar acum, când a venit în orașul lor, ei nu l-au primit pentru că părea că El se duce la Ierusalim să se închine cu “ipocriții de acolo.” Samaritenii l-au respins pe Isus din cauza asocierii Lui cu evreii, o respingere bazată pe prejudecăți religioase și rasiale.

A-l respinge pe Isus în aceste condiții era destul de grav, și ucenicii Săi, Iacov și Ioan, au avut o reacție tipică Vechiului Testament:

Când au văzut acest lucru, Iacov și Ioan, ucenicii Lui, au zis: Doamne, vrei să spunem să se coboare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut Ilie? - Luca 9:54

Cu siguranță, Iacov și Ioan erau la fel de îndreptății în a dori să-i omoare pe samariteni pentru că l-au respins pe Isus, așa cum Ilie a fost îndreptățit să cheme foc din cer ca să-i omoare pe soldații care l-au respins pe Dumnezeu Israelului în 2 Regi 1:10. Aceasta a fost o respingere gravă a Domnului Isus, și ei doar îl imitau pe Ilie, un mare om al lui Dumnezeu. Cei doi ucenici au luat un exemplu din Scriptură, acționând pe baza Cuvântului lui Dumnezeu și făcând ceea ce Ilie a făcut. Cu toate acestea, cum a răspuns Isus ucenicilor Săi loiali și plini de zel?

Însă Isus S-a întors, i-a muștrat și a zis: Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți! Căci Fiul Omului nu a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască! - Luca 9:55, 56

Isus i-a muștrat pe Iacov și pe Ioan pentru încercarea de a face ceea ce s-a făcut în Vechiul Testament. I-a muștrat pentru că au încercat să fie ca Ilie, unul dintre cei mai puternici oameni ai lui Dumnezeu care au trăit vreodată în Vechiul Testament. Asta înseamnă că Ilie păcătuia în 2 Regi, capitolul 1? Nu, pentru că în acel moment, Dumnezeu trata cu omul într-un mod diferit, singurul mod posibil în acel timp.

Armonizând Vechiul și Noul Testament

Când oamenii nu privesc întregul Cuvânt a lui Dumnezeu, examinând Vechiul Testament în lumina Noului Testament, în general, ei ajung să aibă imaginea unui Dumnezeu al Vechiului Testament plin de mânie, judecată și pedeapsă. Acesta este un adevăr despre Dumnezeu, și aceia care nu acceptă dragostea și iertarea Domnului Isus Cristos, vor experimenta ziua teribilă de judecată a lui Dumnezeu. Dar mânia și judecata nu sunt natura fundamentală a lui Dumnezeu. Natura lui Dumnezeu nu este judecata. Nu ai să găsești asta în Cuvântul lui Dumnezeu. El judecă, într-adevăr, și El este drept și sfânt, dar Scriptura ne descoperă în 1 Ioan 4:8 că Dumnezeu este dragoste. Dragostea este adevărata natură a lui Dumnezeu. El nu doar are dragoste sau operează în dragoste. Dumnezeu este dragoste. Dragostea este adevăratul caracter a lui Dumnezeu.

Acțiunile lui Ilie (făcute în ascultare de Dumnezeu) nu erau o reprezentare completă a naturii lui Dumnezeu, iar Vechiul Testament, luat singur, nu poate să ne dea o completă revelație a lui Dumnezeu. Avem nevoie de Noul Testament ca să înțelegem plinătatea lui Dumnezeu.

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi, iar noi am privit slava Lui, o slavă ca a Singurului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. - Ioan 1:1,14

Isus i-a răspuns: De atâta timp sunt cu voi și nu M-a cunoscut, Filip? Cel ce M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl. Cum de spui: „Arată-ni-L pe Tatăl!”?! - Ioan 14:9

Isus este Cuvântul viu, trăit printre noi, și când îl vedem pe El, îl vedem pe Tatăl. Deci problema pe care mulți creștini o au în a-L cunoaște pe Dumnezeu este că ei îl văd pe Dumnezeu prin prisma Vechiului Testament, în loc să-l vadă prin Isus. Ei înțeleg greșit și sunt confuzi cu privire la cine este Dumnezeu cu adevărat și la relația pe care El o dorește cu ei, pentru că ei îl văd conform cu Vechiul Testament.

În Vechiul Testament, Dumnezeu a trebuit să se poarte cu omenirea și păcatul într-o manieră diferită. Vom studia versetele care ne spun aceasta în capitolele următoare. Dar când a venit Isus, El a adus omenirii adevărata revelație despre Tatăl și El a operat foarte diferit. Eu personal cred că dacă Isus ar fi venit pe pământ în forma Lui umană în timpul Vechiului Testament, El l-ar fi muștră pe Ilie, Iosua nu ar fi omorât orice băr-

bat, femeie și copil în acele orașe din țara Canaanului, și Moise ar fi fost muștrat pentru o mulțime de lucruri pe care le-a făcut. Ai putea gândi: “Frate, cum poți spune asta?” Eu cred că este clar în Cuvântul lui Dumnezeu că nu a fost niciodată dorința Lui să trebuiască să aibă de-a face cu omenirea atât de ferm. Aceasta nu a fost niciodată adevărata Sa natură și caracterul Său. Dar pentru că nu am știut aceasta, avem o impresie mixtă despre Dumnezeu. Nu l-am văzut în plinătatea Lui.

Cei mai mulți dintre noi nu recunosc cu adevărat sau nu înțeleg profunzimea dragostei, milei și compasiunea lui Dumnezeu față de noi. Și această impresie greșită despre Dumnezeu ne ține la distanță de El. De aceea este important să armonizăm tot Cuvântul lui Dumnezeu. Numai atunci vom putea obține o înțelegere fermă a adevăratei Sale naturi.

În trecut, Dumnezeu le-a vorbit strămoșilor noștri de multe ori și în multe feluri, prin profeți, însă în aceste zile de pe urmă El ne-a vorbit prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin Care a făcut veacurile. El este oglindirea Slavei și reprezentarea exactă a naturii Lui. El susține toate lucrurile prin Cuvântul Său puternic. După ce a realizat curățirea de păcate, S-a așezat la dreapta Măreției, în înălțimi. A fost făcut cu atât mai mare decât îngerii, cu cât Numele pe care l-a moștenit este mai mare decât al lor. - Evrei 1:1-4

În versetul 3, spune că Isus este strălucirea slavei lui Dumnezeu și reprezentarea exactă a naturii Lui. În alte cuvinte, Isus este o reprezentare exactă a lui Dumnezeu, adevărata Sa natură revelată.

În capitolele următoare vom vedea că dragostea, mila și iertarea pe care Dumnezeu ni le oferă în Noul Testament prin Isus Cristos au fost întotdeauna la dispoziția omenirii, chiar și în Vechiul Testament. Dar răspunsul omului la bunătatea lui Dumnezeu în Vechiul Testament l-au forțat să trateze cu omenirea mai aspru decât a dorit. Și, armonizând Vechiul cu Noul Testament, vom vedea clar că Dumnezeu nu este schizofrenic!

Harul lui Dumnezeu în Vechiul Testament

Probabil te întrebi, “Păi, dacă Isus este adevărata natură a lui Dumnezeu, atunci ce nume făcea Dumnezeu în Vechiul Testament?” Cuvântul lui Dumnezeu ne spune clar ceea ce Dumnezeu făcea.

Așadar, înainte ca Legea să fi fost dată, era păcat în lume, însă unde nu este Lege nu se ține nici o socoteală a păcatelor. - Romani 5:13

Când folosim termenul „Lege,” ne putem referi la întregul Vechi Testament, dar termenul „Lege” folosit în contextul acestei Scripturi este mult mai specific.

Când spunem Lege aici, ne referim la Legea Mozaică, care include cele Zece Porunci, hotărâri judecătorești, pedepse și toate rânduielele și ritualurile ceremoniale.

Romani 5:13 ne arată că înainte de Lege, sau înainte ca Legea lui Moise să fie introdusă, păcatul era în lume, dar păcatul nu este imputat acolo unde nu este Lege. Cuvântul „imputat” înseamnă să iei ceea ce ai făcut și să îl pui în contul tău, sau să ții fărădelegile împotriva ta. În alte cuvinte, păcatul nu

era ținut împotriva oamenilor până când Dumnezeu nu a dat Legea lui Moise.

Harul Extins După Cădere

Ideea celor mai mulți oameni despre Dumnezeu este că în momentul în care păcatul a intrat în Grădina Edenului, mânia lui Dumnezeu a început să fie revărsată asupra omenirii.

Oamenii cred că Dumnezeu era sfânt și omul păcătos, așa că Dumnezeu a separat omul de El Însuși și i-a scos pe Adam și pe Eva din prezența Lui pentru că sfințenia Sa nu suporta să privească carnea păcătoasă.

Dar a existat o perioadă de timp de la Adam până la Moise când Dumnezeu se relaționa cu oamenii în dragoste, milă și iertare în loc de mânie și judecată.

Acum, desigur, cred că Dumnezeu este sfânt și știu că omul este păcătos, dar dragostea lui Dumnezeu este atât de mare încât El nu a expulzat omul din prezența Lui. În ansamblu, Dumnezeu a tratat oamenii cu milă, și nu le-a imputat păcatele (să le țină păcatele împotriva lor) până în zilele lui Moise, când a fost dată Legea.

Păcatul a intrat în lume când Adam și Eva au căzut în fața tentației șarpelui în grădina Edenului. Să aruncăm o privire la modul în care Dumnezeu i-a tratat.

Atunci Domnul Dumnezeu a zis: „Adam a ajuns ca unul dintre Noi, cunoscând binele și răul; acum el și-ar putea întinde mâna să ia și din pomul vieții ca să mănânce și va trăi veșnic.” De aceea Domnul Dumnezeu l-a alungat

*pe Adam afară din grădina Eden, ca să muncească
pământul din care a fost luat. - Geneza 3:22,23*

Când vezi cuvântul “de aceea,” ar trebui întotdeauna să te uiți și să vezi de ce este acolo, deci “de aceea” înseamnă că acest verset este legat de ceea ce a fost spus anterior. “De aceea” leagă expulzarea lui Adam și a Evei din grădină cu ceea ce a fost spus. Ce s-ar întâmpla dacă Dumnezeu nu i-ar trimite afară?

Motivul pentru care Dumnezeu i-a scos pe Adam și pe Eva din grădină a fost că El nu a vrut ca ei să mănânce din Pomul Vieții, ceea ce ar fi însemnat ca toată omenirea să poată trăi veșnic în starea păcătoasă. Nu a fost pentru că Dumnezeu nu mai putea tolera omenirea. Adam și Eva au păcătuit împotriva lui Dumnezeu, dar El nu i-a expulzat din prezența Lui. Prezența lui Dumnezeu a mers cu Adam și Eva și cu urmașii lor în afara grădinii Edenului. O să vă arăt că imediat după ce Adam și Eva au păcătuit și au părăsit grădina, Dumnezeu încă se plimba și vorbea cu ei în răcoarea serii. El încă avea părtașie cu ei. Contrar a ceea ce majoritatea oamenilor au crezut, Dumnezeul sfânt încă era prezent și avea părtașie cu omenirea păcătoasă.

Motivul pentru care Dumnezeu i-a scos pe Adam și pe Eva din grădină este tocmai pentru că îi iubea așa de mult – El nu a vrut ca ei să mănânce din Pomul Vieții și să trăiască pentru totdeauna într-un corp care a fost corupt de păcat. Păcatul i-a dat Satanei posibilitatea de a pune boli și toate felurile de blesteme peste noi. Îți poți imagina ce înseamnă să ai organismul distrus de cancer, și totuși, din cauză că ai mâncat din Pomul Vieții, să nu poți muri? Îți poți imagina ce ar însemna să tră-

iești o eternitate cu boli care îți distrug corpul, și totuși să nu poți să mori ca să scapi de ele? A fost mila lui Dumnezeu care a trimis omenirea afară din grădină și departe de copacul Vieții.

Pentru o persoană care îl cunoaște pe Dumnezeu și acceptă darul Lui, există un corp glorios și glorificat pregătit să vină care nu este supus la lucrurile la care este supus acest corp pământesc în viața aceasta. Vine un corp mult mai bun decât au avut Adam și Eva după ce au păcătuit. Dumnezeu i-a trimis afară din grădină din cauză că nu a vrut ca ei să trăiască pentru totdeauna într-un corp corupt, supus tuturor lucrurilor la care suntem supuși noi acum din cauza păcatului.

În Geneza, capitolul 4, vedem că Dumnezeu este încă în comuniune cu omenirea după cădere, în afara grădinii. Știm asta din cauză că Dumnezeu vorbea cu Cain și cu Abel. Cum au știut Cain și Abel să aducă un sacrificiu? Cum au știut să aducă o jertfă de sânge și să dea cele dintâi roade ale muncii lor lui Dumnezeu?

Din moment ce nu existau păcate care să fie ispășite încă, lui Adam și Evei nu le-au fost explicate sacrificiile de sânge în grădina Edenului.

Biblia nu spune aceasta deschis, dar mi se pare evident că Dumnezeu încă vorbea cu Adam și Eva și cu Cain și Abel. El vorbea și comunica cu ei, pentru că ei au înțeles ce să facă cu privire la sacrificii și cum să se apropie de El.

După ce Cain și Abel au oferit sacrificiile lor, Geneza 4:5 spune, **însă spre Cain și jertfa lui (Dumnezeu) nu a privit cu plăcere**. Spune că Dumnezeu nu a privit cu plăcere la ofranda lui Cain. Cum au știut ei că Dumnezeu nu a privit cu plăcere la ofranda lui Cain?

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Adevarata natura a lui Dumnezeu

de Andrew Wommack

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/andrew-wommack/adevarata-natura-a-lui-dumnezeu-26.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare